

A Kúria a dr. Illés Attila József ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Gál Zoltán ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. alperes ellen lízingdíj megfizetése iránt a Fővárosi Bíróságon 63.P.21.482/2009. szám alatt folyamatban volt, és a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.22.316/2013/4. számú ítéletével befejezett perében az I.r. és a II.r. alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. és a II.r. alperest, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg a felperes részére 250.000 (Kettőszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I.r. és a II.r. alperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az állam javára, felhívásra 992.300 (Kilencszázkilencvenkettőezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és az I.r. alperes között 2006. július 25-én zárt végű pénzügyi lízingszerződések jöttek létre, amelyek alapján a felperes az I.r. alperes használatába adott egy rakodógépet és egy traktort. Az eszközök szállítója a perben nem szereplő ... Kft. volt.

A II.r. alperes a lízingszerződések biztosítására készfizető kezességet vállalt.

Az I.r. alperes a lízingtárgyakat átvette, az esedékessé vált lízingdíjakat azonban nem fizette meg a felperes részére. Erre figyelemmel a felperes 2007. január 23-án felmondta a szerződéseket. A felmondást 2007. január 29-én kézbesítették az I.r. alperes részére.

Az I.r. alperes 2008. február 27-én bocsátotta vissza a lízingtárgyakat a felperes birtokába. A felperes a rakodógépet

2008. november 11-én, a traktort pedig 2008. december 15-én értékesítette.

A felperes keresetében 9.922.758 forint hátralékos lízingdíj és járulékai megfizetésére kérte az alpereseket egyetemlegesen kötelezni.

Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elsődlegesen - kifogás útján - a szerződések érvénytelenségére hivatkoztak. Állításuk szerint ugyanis a felperes és a szállító megtévesztették az I.r. alperest a lízingtárgyak átadásának időpontját illetően, illetve ebben a kérdésben az I.r. alperes a szerződések megkötésekor tévedésben volt. Az I.r. alperes ugyanis azt hitte, hogy a munkagépeket még 2006. nyarán a birtokába bocsátják, így azokat a nyári és őszi mezőgazdasági munkálatoknál használni tudja. Másodlagosan azzal érveltek, hogy az I.r. alperes a szállítási késedelem miatt 2006. november 06-án elállt a lízingszerződésektől, így a szerződések megszűntek. Harmadlagosan kifejtették, hogy a felperes jogellenesen mondta fel a lízingszerződéseket, a szerződések VI. pontjában ugyanis kizárták a felmondás lehetőségét. Végül negyedsorban kifogás útján árleszállítás iránti igényt érvényesítettek, álláspontjuk szerint ugyanis a felperes hibásan teljesített, mivel egyes szükséges alkotórészek nélkül szállította le a gépeket. Megjegyezték, hogy a felperes tévesen határozta meg a lízingtárgyak visszadáskori értékét is, és feltűnően alacsony áron értékesítette a gépeket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az I.r. és a II.r. alperest egyetemlegesen 9.922.758 forint és járulékai megfizetésére kötelezte, a másodfokú bíróság pedig az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A jogerős ítélet indokolása szerint a lízingszerződések érvénytelensége a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg, a felperes pedig az I.r. alperes fizetési késedelmére tekintettel jogszerűen állt el a szerződésektől. A lízingszerződések azonnali hatályú, szerződésszegésre alapított felmondását a szerződő felek nem zárták ki. Mindezekre figyelemmel az alperesek kötelesek a hátralékos lízingdíj összegét megfizetni.

A jogerős ítélet ellen - annak hatályon kívül helyezése, és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt - az I.r. és a II.r. alperes élt felülvizsgálati kérelemmel.

Kifejtették, hogy a másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 8. § (1) bekezdésének, 164. §-ának, 221. § (1) bekezdésének és 234. § (1) bekezdésének megsértésével mellőzte a másodfokú eljárás során az érvénytelenségi kifogásukkal összefüggésben előterjesztett tanúbizonyítási

indítványuk teljesítését. Állításuk szerint az elsőfokú eljárásban nem kerülhetett sor az általuk megjelölt tanú kihallgatására, a tanú ugyanis 2007-ben külföldre, ismeretlen helyre távozott, majd külföldön súlyos, maradandó fogyatékossgal járó munkahelyi balesetet szenvedett. A tanú másodfokú eljárásban történő kihallgatásának mindezekre figyelemmel a véleményük szerint nem lett volna törvényes akadálya.

Arra is hivatkoztak, hogy a felperes a hozzá visszakerült traktort a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 340. § (1) bekezdésében szabályozott kárenyhítési kötelezettségét megszegve, túlzottan alacsony áron értékesítette. Sérelmezték, hogy a másodfokú bíróság ezt a körülményt a döntése meghozatala során figyelmen kívül hagyta, e vonatkozásban bizonyítási eljárást nem folytatott le.

Előadták továbbá, hogy a lízingszerződések VI. pontja a jogviszony rendkívüli felmondással történő megszüntetését is kizárta, így a felperes szerintük jogszerűen nem mondhatta volna fel a szerződéseket. A lízingszerződések általános szerződési feltételeinek azon kikötései pedig, amelyekkel a felperes a hibás teljesítésből eredő jogait átruházta az I.r. alperesre, és amelyek ugyanakkor kizárták, hogy a felperessel szemben az I.r. alperes ilyen igényeket érvényesíthessen, érvelésük szerint tisztességtelenek.

Végül sérelmezték, hogy a bíróság nem vizsgálta az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésükben a díjfizetési kötelezettség körében előterjesztett kifogásukat.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A jogerős ítélet felülvizsgálatára a Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében jogszabálysértés miatt kerülhet sor. Ennek megfelelően a felülvizsgálati kérelemben a Pp. 272. § (2) bekezdése szerint meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, továbbá azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, valamint elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

A felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi kellékei tehát a következők: a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat megjelölése, a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem, a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, a kérelem indokainak előadása.

A felülvizsgálat alapjául szolgáló jogszabálysértés anyagi és

eljárási jogszabálysértés egyaránt lehet, az eljárási szabályok megsértése azonban a Pp. 275. § (3) és (4) bekezdése értelmében csak akkor adhat alapot a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, ha lényegesen kihatott az ügy érdemi elbírálására. Ennek megfelelően a felülvizsgálati kérelem előterjesztője kérelmében a jogszabálysértés megjelölése körében arra hivatkozhat, hogy valamely, az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható eljárási szabály megsértésére került sor, illetőleg a döntés meghozatala során nem a megfelelő anyagi szabályt alkalmazták, az egyébként irányadó jogszabályt tévesen értelmezték.

A felülvizsgálat alapját képező jogszabálysértést a felülvizsgálati kérelemben egyrészt megfelelően szövegesen elő kell adni, másrészt konkrétan meg kell jelölni a megsértett jogszabályhelyet. A jogszabálysértés megjelölése a per során korábban előterjesztett beadványokra történő utalással nem teljesíthető; az ilyen hivatkozások érdemben nem vizsgálhatók (BH 1995.99.). Nem hivatkozhat a jogszabálysértés megjelölése körében a felülvizsgálati kérelem előterjesztője új tényekre, illetve olyan kérdésekre sem, amelyekkel az ügyben eljáró bíróságok erre irányuló kérelem hiányában a perben nem foglalkozhattak. A felülvizsgálati eljárás ugyanis nem a per folytatása; tárgya a felülvizsgálati kérelem által meghatározott keretek között a már meghozott jogerős döntés jogszerűségének felülvizsgálata. Ennek megfelelően a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálattal, amely az első- és másodfokú eljárásban is felmerült (EBH 2000.371.). A felülvizsgálati kérelemben sem új jogcímre, sem korábban nem érvényesített kifogásokra nem lehet hivatkozni (BH 1996.372.).

Ha a felülvizsgálati kérelemben a jogszabálysértés tényére történő szöveges hivatkozás, és a megsértett jogszabályhely megjelölése nem áll összhangban egymással, mivel a jogszabályhely megjelölése téves, ez a körülmény a kérelem érdemi elbírálását a Pp. 272. § (3) bekezdése értelmében nem zárja ki; ilyenkor a jogerős ítélet felülvizsgálata során a jogszabálysértés szöveges megjelölését kell alapul venni. Ha viszont akár a konkrét jogszabályhely megjelölése, akár a jogszabálysértés szöveges előadása hiányzik, a felülvizsgálati kérelem érdemben nem bírálható el (BH 2005.290., BH 2011.259.).

A felülvizsgálati kérelemben elő kell adni a kérelem, a jogszabálysértésre történő hivatkozás alapvető indokait is. Új tényekre ebben a körben sem lehet hivatkozni, és a kérelem indokainak előadását nem pótolhatja a per során előterjesztett különféle beadványokra történő hivatkozás sem.

Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet többféle okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő

jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel. A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát mindegyik, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára vonatkozó hivatkozása esetében konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet, szövegesen elő kell adnia a jogszabálysértést és a jogszabálysértésre történő hivatkozás alapvető indokait is. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek.

Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben több okból hivatkoztak a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára, e hivatkozásaik közül azonban a felmondás kizártsága, a hibás teljesítésből eredő igények érvényesítésére vonatkozó általános szerződési feltételek tisztességtelensége és a díjfizetési kötelezettséggel kapcsolatos kifogásaik körében nem jelölték meg konkrétan a szerintük megsértett jogszabályhelyet. A díjfizetési kötelezettséggel kapcsolatos kifogások tekintetében a felülvizsgálati kérelem megfelelő indokolást sem tartalmaz. Nem vehette figyelembe a Kúria ebben a körben az elsőfokú ítélet elleni alperesi fellebbezésben előadottakat, a jogszabálysértés megjelölése és a kérelem indokainak közlése ugyanis - a korábban kifejtettek szerint - a per során előterjesztett beadványokra történő utalással nem teljesíthető. Mindezeknek a hivatkozásoknak az érdemi vizsgálatára és elbírálására ezért a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhetett sor.

Arra pedig, hogy a visszaadott traktort a felperes túlzottan alacsony áron értékesítette, és ezzel megszegte a kárenyhítési kötelezettségét, az alperesek az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésükben nem hivatkoztak, ez a kérdés tehát nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát. A jogerős ítélet ezért ebben a kérdésben sem támadható felülvizsgálattal.

Az így elbírált felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, érdemben elbírálható okból nem jogszabálysértő.

A másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte a csupán a másodfokú eljárás során előterjesztett alperesi tanúbizonyítási indítvány teljesítését. A fellebbezésben új bizonyíték előadására ugyanis a Pp. 235. § (1) bekezdése szerint csak akkor kerülhet sor, ha ez az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. Emellett akkor terjeszthet elő a fellebbező fél új bizonyítékot

fellebbezésében, ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul és az új bizonyíték korábban, az elsőfokú eljárás során történő előterjesztése nem a fellebbező fél mulasztása miatt maradt el. Olyan bizonyítási indítványt tehát a fél a másodfokú eljárás során nem terjeszthet elő, olyan bizonyítékot nem nyújthat be, amelyet már az elsőfokú eljárásban is előadhatott volna.

Az érvénytelenségi kifogásuk alátámasztására irányuló tanúbizonyítási indítványukat pedig az alperesek az elsőfokú eljárás során is bejelenthetnék volna, az a körülmény ugyanis, hogy a tanú korabeli meghallgatása akadályokba ütközött, magának a bizonyítási indítványnak az előterjesztését nyilvánvalóan nem zárta ki. Az indítvány kellő időben, az elsőfokú eljárás során történő előadása tehát az alperesek saját mulasztása folytán maradt el, így a csupán a másodfokú eljárás során bejelentett bizonyítási indítvány teljesítését a másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdésének helyes alkalmazásával mellőzte.

A Kúria a perben rendelkezésre álló adatok alapján nem észlelte a lízingszerződések esetében semmisségi ok fennállását, így a szerződések érvénytelenségének megállapítására nem kerülhetett sor. A felülvizsgálati kérelemben kifejtettekre tekintettel pedig a teljesség kedvéért megjegyzi a Kúria, hogy arra vonatkozóan, hogy a felperes megszegte volna kárenyhítési kötelezettségét, az alperesek a per során bizonyítást nem ajánlottak fel.

A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és az alpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére kötelezte.

Az illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében az alperesek kötelesek az állam javára, külön felhívásra megfizetni.

Budapest, 2015. június 18.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin s.k. bíró